

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divi Avrelii Avgvstini Hippon. Episcopi Meditationes,
Soliloquia et Manuale**

Augustinus, Aurelius

Coloniae Agrippinae, 1649

Indignitatis nostræ exaggeratio, 3

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54885)

C A P V T III.

Indignitatis nostræ exaggeratio.

I. **E**Cce Deus illuminatio mea, & salus mea: rogavi quibus egeo: intimavi quæ timeo: sed remordet me conscientia, reprehendunt me cordis secreta: & quod amor ministrat, timor dissipat: zelus incitat, metus increpat actæ vitæ formidinem; sed tua ingerit pietas fiduciam. Tua hortatur benignitas, mea dehortatur malignitas; & ut verius fatear, occurrunt memoriæ phantasmata peccatorum, quæ reverberant aciem vel audaciam præsumentium animorum. Cum enim odio quis dignus sit, qua fronte gratiam requirit? Cum pœna debetur, qua temeritate gloria poscitur? Lacescit iudicem, qui postposita satisfactione delicti, præmiis quærit honorari. Regi insultat obnoxius supplicio, qui flagitat donari indebito præmio. Et dilecti patris affectum stultus exacerbatur filius: qui post illatas contumelias, ante poenitudinem hæreditatis usurpat celsitudinem. Quod, mi pater, me egisse recolo: merui mortem, & vitam peto: commovi regem meum, cuius impudens nunc invoco auxilium: contempsi iudicium iudicis, quem temere postulo adiutorem: insolens renui audire patrem, quem demum præsumo habere tutorem.

2. Heu mihi, quam sero venio. Heu, heu, quam tarde festino. Heu, quia curro post vulnera, dedignatus incolumis præcavere jacula. Neglexi prospicere tela, modo sol-

licitor de morte vicina. Vulnere vulneribus infixi, quia scelera sceleribus addere non timui. Recenti tabe cicatrices resperfi, quia prisca flagitia modernis inquinacionibus reciprocavi: & quæ divina solidaverat gratia vel medicina, mea dissolvit prurigo phrenetica. Cutis, quæ superducta vulneribus morbum celaverat, sanie erumpente putruit: quia iterata iniquitas concessam misericordiam exinanivit. Novi quippe scriptum: In quacunque die justus peccaverit, omnes justitiæ ejus in oblivione erunt. Si justitia aboletur justis ruentis, quanto magis peccatoris, in idipsum ruentis? Quoties ut canis redii ad vomitum, & ut sus perii volutabrum? Fateri mihi itaque & recordari impossibile est, quot mortalium homines peccare ignorantes docui, nolentibus delinquere persuasi, resistentes coëgi, volentibus consensi, quot sane gradientes in laqueum duxi, viam quærentibus foveam retexi, mala patrare non horruï, donorum Dei oblivisci non metui.

3. Sed tu juste judex, signasti quasi in sacculo pecuniam peccata mea, & observasti omnes semitas meas, & cunctos gressus meos dinumerasti. Tacuisti semper, siluisti, patiens fuisti. Væ mihi, demum loqueris, quasi parturiens. Deus deorum, Domine præstabilis super nequitiam, novi quia manifestus venies, novi quia non semper silebis: cum in conspectu tuo ignis exardescet, & in circuitu tuo tempestas ingruerit valida: cum advocaveris calum desursum, & terram discernere

cernere populum tuum. Ecce tot millibus
 populorum nudabuntur omnes iniquitates
 meæ. Tot agminibus patebunt scelera mea,
 non solum actuum, sed etiam cogitationum,
 simulque locutionum. Tot iudicibus inops
 astabo, quotquot me præcesserunt in bono
 opere. Tot arguentibus confundar, quotquot
 mihi præbuerunt sancta vivendi exempla.
 Tot vincar testibus, quot me monuerunt pro-
 ficuis sermonibus, seseque imitandos justis
 mihi dederunt sermonibus.

C A P V T I V.

*Quum in nostra indignitate nihil aliud quam de-
 speratio inveniatur: Dei sic summa boni-
 tas atque dulcedo predicatur.*

I. **D**omine mi Deus, non suppetit quod
 dicam: non occurrit quod respon-
 deam: Et ecce jam illi intersum discrimini;
 urget me conscientia; cruciant cordis arcana;
 coarctat avaritia, accusat superbia, consumit
 invidia, inflammat concupiscentia, incesat
 luxuria, dehonestat gula, confutat ebrietas,
 detractio lacerat, ambitio supplantat, rapaci-
 tas objurgat, discordia dissipat, ira perturbat,
 levitas dejicit, torpor opprimit, hypocrisis
 fallit, adulatio frangit, favor extollit, calum-
 nia pungit. Ecce liberator meus de gentibus
 iracundis. Ecce cum quibus vixi à die nativi-
 tatis meæ, quibus studui, quibus fidem serva-
 vi, ipsa me studia quæ dilexeram damnant,
 quæ laudaveram, vituperant. Hi sunt qui-
 bus acquievi amici, quibus parui magistri,
 quibus servivi domini, consules quibus cre-
 didi,